

Î N C H E I E R E

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de întreprinderea individuală „Ion Novac”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea individuală „Ion Novac” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 20 decembrie 2013, prin care s-a respins apelul declarat de întreprinderea individuală „Ion Novac” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Căușeni din 12 august 2013, prin care acțiunea a fost respinsă

c o n s t a t ă

La 28 martie 2013 întreprinderea individuală „Ion Novac” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ.(f.d. 1-2)

În motivarea cererii de chemare în judecată întreprinderea individuală „Ion Novac” a indicat că la 17 ianuarie 2013 colaboratorii Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Căușeni au efectuat control fiscal la magazinul amplasat în satul Sălcuța, raionul Căușeni.

Inspectorii fiscali au verificat documentele de proveniență a mărfurilor, iar vânzătoarea care activa în magazin nu a găsit la moment facturile de proveniență a două sticle de coniac și două sticle de ulei rugând inspectorii să aștepte puțin pentru a le căuta.

Colaboratorii pârâtului au întocmit actul nr. 3-509223, prin care s-a constatat neprezentarea la prima cerere a documentelor de proveniență a mărfurilor.

A doua zi documentele de proveniență a celor două sticle de coniac și două sticle de ulei au fost expediate în adresa pârâtului.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Căușeni nr. 194 din 11 februarie 2013 conform art. 253 alin. (1) Codul fiscal, pentru neprezentarea la prima cerere a documentelor de proveniență a mărfurilor în timpul controlului, întreprinderii individuale „Ion Novac” i-a fost aplicată amendă în mărime de 10000 lei.

La 14 februarie 2013 a depus contestație împotriva deciziei nominalizate, care prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Căușeni nr. 408 din 15 martie 2013 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Cere întreprinderea individuală „Ion Novac” anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Căușeni nr. 408 din 15 martie 2013.

La 17 iunie 2013 întreprinderea individuală „Ion Novac” a depus cerere de modificare a cererii de chemare în judecată solicitând anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Căușeni nr. 194 din 11 februarie 2013.(f.d. 31)

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 12 august 2013 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 54, 57)

La 11 septembrie 2013 întreprinderea individuală „Ion Novac” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni din 12 august 2013. (f.d. 53)

Curtea de Apel Bender prin decizia din 20 decembrie 2013 a respins apelul declarat de întreprinderea individuală „Ion Novac” și a menținut hotărârea Judecătoriei Căușeni din 12 august 2013. (f.d. 89-91)

La 19 februarie 2014 întreprinderea individuală „Ion Novac” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 20 decembrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea ambelor hotărâri judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs întreprinderea individuală „Ion Novac” a indicat că instanțele inferioare nu au constatat circumstanțele esențiale ale pricinii.

Codul fiscal nu prevede un termen de executare a primei cereri și de valabilitate a acesteia.

Decizia organului fiscal este emisă cu încălcarea normelor de drept procedural, deoarece sediul întreprinderii este indicat greșit.

Prin referința depusă la 04 aprilie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Căușeni a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de întreprinderea individuală „Ion Novac” în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Căușeni, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Întreprinderea individuală „Ion Novac” în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că Judecătoria Căușeni și Curtea de Apel Bender au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de întreprinderea individuală „Ion Novac” în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de întreprinderea individuală „Ion Novac” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan